76ste Jaargang — N. 49 Zaterdag 10 Mei 1930

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel .... fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws .... fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten ..... fr. 3.00
Kleine Aankondigingen :
van 1 tot 4 regels .... fr. 2.50
Elke regel meer .... fr. 0.50
Voor meer dan één inlasching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG
WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE
Drukkerij COLLÉE
(Naaml. Maatsch.)
TONGEREN
Postcheks rekening n. 34885.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar.
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

'T IS DE WERELD

Ze stond reeds lang te wachten, half gedoken in de donkere van een hoekhuis haar kind in n' sjaal gewikkeld, alsof ze vreesde niet gezien werd.

Binnen in de klaar lichte drankzaal daar klonken zware stemmen van halfdronken mans en schetteren en gillen en lachen van vrouwen...; een elektrieke piano overgoot al dat rumoer met rinkelklokende, als speelden prikkelende ijzerkunnen; 't moest « Valencia » zijn of zoo iets. In dat plezierruinen zat haar man, dat was ze; ze was er altijd met hem geweest... nog zoo lang niet geleden.

Negentien jaar !... Tot voor enkele weken liepen ze gearmd, de koppen thoopgeleund; ze hadden zoo geloopen van hun zestiende, hunkerden naar zonde, moegeleefd al eer hun leven rijp was... eindelijk had ze aan haar nest ter moeten geraken van de rijk-n te gevolg der langdurige samenloopenij, en moeder die niets gedaan had om 't gevaar van haar kind af te weeren, moeder was in hevig schelden en kijven tegen haar uitgevallen.

Zoo was 't begin geweest van haar huwelijksleven : acht weken nadien was ze moeder geworden. Nu was haar kindje vijf weken oud en stond ze in de kille avondlucht te wachten of er van 't ruime werkloon dat haar man verdiende ook iets in haar verkleumde hand zou geworpen worden.

't Is de wereld !

« Drama van het wangedag. Een man vermoordt zijne vrouw en pleegt zelfmoord » Geen bovenschrift van 't dagelijks nieuwsje 't gebeurt meest in 't Walenland maar 't valt ook al druk voor in Vlaanderen. Waaraan is dat bedroevende verschijnsel te wijten ? Och 't is de wereld, de algeheele opgang van het aankomende geslacht in al wat stoffelijk is aan de aarde bindt : sport, cinema, dans, theater en dezer... 't is alles. En onze jeugd onze arbeiders-kinderen en de jonkheden uit de burgerij de bloem van ons volk, verwelkt en ontbladert nog voor den knop zich volle ontloken was, en valt jammerlijk in de modder... onze jeugd loopt jammerlijk verloren.

Moeders gij vooral begrijpt wat zulks beteekent. Moeders, kunt gij u zonder ijzing zonder dat uw hart toenijpt, dat het uwe dochter zou zijn, de vrouw die daar haar man wacht in de koude straat naast het huis van drank en plezier ?...

Welnu, bekeert de wereld... maar begint met uzelven ! We missen moeders niet alleen omdat er onder de moderne vrouwen een massa loopen die niet willen wat God wil, maar omdat de moeders met groote kinderen tegenwoordig te weinig acht geven op de wegen die hunne kinderen begaan.

Jeugdbonden, jeugdafdeelingen van allerlei aard werken om te redden van het komende geslacht wat nog kan gered worden. Daarheen moet de weg loopen die uwe zonen en dochters volgen. Daarin zullen ze steun en prikkel vinden om voor hun eigen zelf-eerbied en voor anderen de noodige achting te blijven houden.

En komt er kennismaking in die midden, dan zal de geest die daar heerscht nu nog helpen om te voorkomen dat het huwelijk slechts het noodgedwongen einde zijn zou van een zondig samenloopen, en de voorbereiding tot een drama van wangedrag.

Mexico - Rusland

Op het oogenblik dat door heel de katholieke wereld godsdienstige betoogingen worden gehouden, tegen de Geloofsvervolging in 't bolchevistisch Rusland, is 't niet slecht een oogslag te werpen op wat Mexico, waar de vervolging nu gestild is, onder de vervolgers geworden is.

Louis Piérard ging er naar toe terwijl zijn rakkement hier liep, natuurlijk en had den moed niet zijne verontwaardiging uit te drukken tegenover de ellendelingen die ginds de socialistische teering en beweging, zooals ze hier, op den buiten vooral, worden voorgesteld, lekkerlijk benadeelen en onteeren. Hij zag de meesters in rijke huizen, hij zag ze genieten. Hij zag Morenos een hulp-elektrieker, minister worden, het volk met zijne weelde bespatten, en o.a. voor een plezierreisje naar Europa, door zijne bank van Montreal eene reisprovisie doen openen van twee honderd duizend dollars ! Maar hij moest zwijgen, hij had den moed niet eerlijk te zijn.

Leon Legrelle, 'n jonge student van de Hoogeschool van Leuven, ging ook en had dien moed ! en zijn verslag is 'n onuitwischbaar brandmerk op de koppen der Calles en consoorten.

We ontleden het dierlijk privaat leven der kerels niet, kerels die niets hadden als ze begonnen en nu spuwen op geestelijken en katholieken : we beknoppen slechts wat ze van hun land, als 't wel 't hunne mag heeten gemaakt hebben.

Revolutiën en onteigeningen hebben de bijzonderste voortbrengst van Mexico de mais doen zakken met 50 o/o in 1928 en nog 28 o/o bij in 1929.

De veestapel is met 75 o/o verminderd.

Men voert om 3.000.000 dollars eieren in als er vroeger om tachtig millioen te veel waren. De algemeene invoer is gestegen van 113 tot 357 millioen dollars.

Mexico is 'n land van petrool bracht in 1921 nog 193 millioen waten voort, in 1925 nog 50, 't jaar nadien 40, nu zal men moeten invoeren.

De nijverheidsvoorwaarden geven geen 1 t. h. dividende.

De beurs van Mexico waar 't totaal dier waarden op 128.380.415 pesos op 52.485.050 gezakt is, en de mijnwaarden van 211 op 26, is stil als 'n graf : er zijn dagen zonder verhandeling er wordt maar per maand om 'n 15.000 pesos gedaan !

Dat alles in een wonderland, een der rijkste van de wereld dat, volgens den huidigen heerscher Ortis Rubio 100 millioen menschen zou kunnen voeden in de plaats van 15. Ze hadden liever hun eigen volk, te vervolgen en te vermoorden, het deftigste van hun volk en ze kunnen het overige niet meer spijzen. Het volk loopt weg ! De boeren dalen, de voorraden ook. Drie millioen Mexicanen zijn de grenzen al over 't Bankroet staat voor de deur.

* * *

En dat ook zou nog 't uitgeperste en verdrukte Russische volk moeten verdragen.

Gods ook vloeit het sanguis Martyrum !

Maar ginds ook zal 't slechts de stoffelijke welstand van het land zijn dat men dooden zal ! In Mexico is geestelijkheid — en 't volk fier katholiek geloovig gebleven. Tegenover rechters, tegenover het strafpeloton, hebben ze krachtig hun Meester Christus-Koning beleden en toegejuicht ! Hun bloed bereidde den oogst ! Christus regnat !

Zoo zal 't zijn in Rusland !

Hoe dieper men 't volk in ellende zal dompelen, hoe heerlijker het naar God en zijn kerk zal smachten en de armen uitsteken...

... En tegen die kerk zullen de machten der hel niets vermogen !

AFGRIJSELIJK

In het luilekkerland der socialisten te Charleroi en in het omliggende, voeren de roode broeckens der bolchevisten een hevigen strijd tegen den katholieken godsdienst en de zedenleer over het algemeen.

Hunne hoofdmannen zijn ook de leiders der vrije gedachte en de volkshuizen, zijn de brootkassen dezer verderfelijke sekte.

De streek van Charleroi is bezig met zich zedelijk te zelfmoorden. Geen week gaat voorbij of er wordt daar het afschuwelijkste drama der vrije zedenleer en vooral de vrije liefde afgespeeld.

Als men God aan de deur zet, zegde eenige jaren geleden de anti-klerikale vertegenwoordiger, M. Alard, dan zet men terzelfdertijd de eene en onmisbare zedelijkheid aan de deur der maatschappij. Ziehier eene statistiek, die veel stof tot nadenken geeft.

In 1910 waren er in het arrondissement Charleroi 164 echtscheidingen : in 1914 was het reeds 276 en in 1929 384 ! Nog erger : sedert den oorlog is er meer dan eene echtscheiding per dag.

Gedurende de laatste 20 jaar komt men zoo tot 5503 echtbreuken waarvan 1101 met overspel.

Moet men daarbij voegen de statistiek der echtgenooten die van elkaar gaan en een nieuw huishouden stichten zonder de plichtpleging der echtscheiding te volgen dan zou men schrikken voor het ontzettend getal.

Van al deze talrijke menschelijke miseries, die ik heb moeten in oogenschouw nemen, zegde de greffier van deze helsche Kamer der echtscheidingen, 't gene ons, magistraten, meest pijn aandoet, het is het lot van de arme kinderen die geboren zijn uit deze hartelooze ouders, die niet aarzelen en zonder het minste bekommerd te zijn om hunne verantwoordelijkheid. Hunne hebzucht, hun dierlijke driften, versmachten in hun ziel de stem van het edelste gevoelen der menschheid.

En met de toekomst en het welzijn dier arme kleinen bekreunen zij zich niet.

Arme kinders en vervloekte ouders, vroeg of laat wacht Gods wraak u en hij zal verschrikkelijk zijn. God borgt wel maar hij scheldt niet kwijt.

Echtbreuk, huwelijksontrouw, mannen en vrouwen, die elkander bedriegen, is dagelijksche kost in onze moderne cinemas. En toch loopen er zooveel verloofden naar alle mogelijke cinemavertooningen. Men is verloofd men bemint elkaar hartstochtelijk, men zweert elkaar eeuwige trouw en.. men gaat samen naar cinema vertooningen waar men juist gaat leeren hoe men het later moet aan boord leggen om elkander te bedriegen.

Het is toch wel waar : de wereld wil bedrogen worden !

BUITENLAND

TURKIJEN.

Vervallen grootheden. — Te Constantinopel wordt in eene groote wasscherij het linnen van het proletariaat gewasschen door de meest aristocratische handen.

Een prins Gortinkine, oud raadsheer van den Tzaar, ontvangt en overtelt het waschgoed ; een prins Orloff bestuurt de wasscherij; eene prinses Abaciosi, uit Kaukasie, is kassierster ; drie authentieke Russische princessen staan aan de waschtob.

Zij bezitten kruis noch duit en verklaren hun lot met gelatenheid te dragen.

AFRIKA.

Vijftig jaar in de Missie, waaronder 10 jaar in gevangenschap. — Op 2 April vierden Zusters Catharina Chincarini en Zuster Elisabeth Venturini den vijftigsten verjaardag hunner aankomst in de Soedan Missie. Tijdens de omwenteling van den zoogenaamden profeet Mohamed Ahmed werden ze gevankelijk door de opstandelingen meegenomen en 10 jaar lang moesten ze dwangarbeid verrichten.

Wat was niet hun lijden, gedurende die 10 lange jaren! Slagen, verwenschingen, doodsbedreigingen, niets werd haar gespaard omdat ze weigerden aan hun geloof te verzaken. Gedurende heel dien tijd nochtans bleven ze volkomen afgezonderd van alle christenen en van elk kristenoord, zelfs van elkaar gescheiden, en levend in de diepste ellende.

Te vergeefs trachtte men ze te bevrijden. Eindelijk, na tien jaar onmenschelijk leed, slaagden zij erin te ontsnappen. En onmiddellijk, na amper enkele maanden rust, keerden ze naar Afrika terug, waar ze nu midden een groote en aandoenlijke plechtigheid, hun vijftigjarige missieleven hebben gevierd ! Hoe onmetelijk groot is niet het goede dat die eenvoudige zusters door hun werk en hun offers hebben verwezenlijkt ?

ENGELAND.

Schoolstrijd in Noord Ierland. — *Bijbelsche geschiedenis in plaats van godsdienstonderwijs.* — In Noord-Ierland is een heftige schoolstrijd ontbrand. Bij het parlement is een wetsontwerp ingediend, om het godsdienstonderwijs, dat thans op de scholen gegeven wordt, te vervangen door gewoon onderwijs in de Bijbelsch geschiedenis.

De protesten, die door de bisschoppen van Ierland zijn ingediend, werden door minister van onderwijs als « onzinnig » afgewezen.

Toen echter het wetsontwerp in tweede lezing behandeld werd, heeft een protessor van de koninklijke unionisten, de protesten der bisschoppen andermaal naar voren gebracht en verklaard, dat door deze nieuwe wet, de katholieken bij de protestanten achtergesteld werden. Verschillende protestantsche afgevaardigden sloten zich aan bij dezen spreker.

Een heel bekend protestantsch geleerde verklaarde, « dat gewoon Bijbelsch onderricht voor protestantsche kinderen voldoende was, maar voor katholieke kinderen werd meer gevorderd.

Het voorwendsel, dat dit wetsvoorstel een onpartijdige oplossing zou brengen voor dit vraagstuk is trouwens belachelijk. Want iedereen weet dat dit voorstel van eenvoudig Bijbelsch onderricht een van de wezenlijke verschillen vormt tusschen katholieken en protestanten.

Er kan geen sprake zijn van gelijkberechtiging, wanneer er, met behulp van de belastingpenningen, die ook gedeeltelijk door de katholieken betaald worden, een bepaald systeem van onderricht wordt ingevoerd, dat zuiver protestantsch is, zonder dat er tevens rekening wordt gehouden met de redelijke eischen, die door de katholieken terecht gesteld mogen worden.

DUITSCHLAND.

Vreeselijke dood van een vlieger-acrobaat. — Op het vliegveld Dusseldorf-Lohausen is de bekende vlieger-acrobaat Hundertmark om het leven gekomen.

Duizende nieuwsgierigen waren naar het vliegveld getroond om te zien hoe Hundertmark met behulp van een touwladder van het een vliegtuig in een ander overstapte. Hundertmark gelukte er ook inderdaad in de touwladder die van een boven hem vliegend toestel naar omlaag was gelaten, te vatten. Hij maakte zichzelf terstond aan het onder aan de ladder hangend touw vast en trachtte nu de eerste sport van den ladder te grijpen, wat hem echter niet gelukte.

Een bestuurder van het vliegtuig ondernam nu een poging de ladder in te halen, wat echter ook niet mogelijk bleek. Van een landing kon natuurlijk geen sprake zijn daar Hundertmark in dat geval zeker verpletterd zou zijn.

Een aantal agenten van de Schupo verscheen, toen Hundertmark reeds ongeveer twintig minuten in de lucht hing, met een valscherm op het terrein. Het vliegtuig vloog nu zoo langzaam mogelijk over het valscherm. De bestuurder was er van overtuigd dat Hundertmark zich op het juiste oogenblik zou weten los te knoopen. De acrobaat bezat echter hiertoe niet meer de noodige kracht.

Hij werd door het tenslotte landende vliegtuig een heel eind over het vliegveld meegesleurd. Toen de vlieger dit merkte steeg hij onmiddellijk weder op. Hundertmark die toen zwaar gewond was hing nog steeds in het touw. Men zag nu wel in dat geen redding voor den ongelukkige meer mogelijk was.

De vlieger landde kort daarop opnieuw en ging hierbij zoo omzichtig mogelijk te werk, kon echter niet verhinderen dat Hundertmark opnieuw over het vliegveld werd gesleurd.

Toen het vliegtuig eindelijk tot stilstand was gekomen werd de ongelukkige, die geen teeken van leven meer gaf, per ziekenauto naar een nabijgelegen kliniek gebracht. Hier overleed hij nog denzelfden avond zijner aankomst.

FRANKRIJK.

Droevig drama. — De sluiswachter Garnbard, van Port-Villez, vond den 22 April laatst een kinderlijk dat vasthing aan de ijzers van de sluis. Het lijkje kon niet vereenzelvigd worden en werd op het gemeentekerkhof begraven. Woensdag werd op dezelfde plaats het lijk van een man gevonden. Hij had papieren in zijn bezit op naam van T. M. Chanony, van Freneuse, gehuwd en gezinsvader met twee kinderen.

De burgemeester van Freneuse verwittigd, deed de deur openmaken van de afgelegen woning, betrokken door de echtelingen Chanony. Het huis was ledig. Opzoekingen werden dan gedaan. Het lijk van de vrouw, geboren Marie-Mathurine Le Bris, 33 jaar, werd tegen de sluis gevonden, en dat van de oudste dochter, 11 jaar, een half uur later op dezelfde plaats. Men denkt dat het eerste kinderlijkje hun jongste dochtertje was, 4 jaar oud.

Uit het onderzoek is gebleken dat de echtelingen Chanony, afkomstig van Le Morbihan, over vier jaar zich te Freneuse hadden gevestigd. De man was oorlogsinvalied en werkte in eene fabriek van Bonnières. Over eenige maanden werd Mad. Chanony door de policie ondervraagd over eene erge zaak, waarvan zij nogal vernomen had. Zij moest dan ook dezer dagen naar het gerechtshof gaan om in deze zaak te getuigen. De echtelingen waren zeer onder den indruk van dit voorval en hebben daarom zelfmoord gepleegd en ook hunne kinderen verdronken.

Hoe onze Koning herkend werd. — Onlangs vertoefde onze Koning te Parijs en 't is geweten dat een zijner grootste genoegens, zich als een gewoon reiziger of toerist te kunnen gedragen.

Zoo schoof hij geduldig aan in eene rij menschen die in een der Parijzer kinema's een matinée kwamen bijwonen.

Zijne hooge gestalte werd opgemerkt en daar koning Albert te Parijs lang geen onbekende is, begonnen reeds eenigen te fluisteren « Zou men niet zeggen de koning van Belgie ».

Een der toezichters, uit Belgie afkomstig, kreeg lucht van de zaak, kwam naderbij en herkende den Vorst. Hij verwittigde den kinemabestuurder en verzocht den Koning om binnen te komen zonder zijn beurt af te wachten.

— Hebt ge mij herkend ? vroeg hem de Vorst, en de andere antwoordde : « Gij hebt mij aan het front gedekoreerd, sire ! »

De omstaanders hoorden deze woorden en voelden zich wel een weinig ontroerd. Juist kwam de bestuurder aan en geleidde den koning naar een zetel terwijl de Vorst verklaarde : — Ik had gaarne het volledig incognito bewaard ; ik ga naar den kinema omdat ik aan zulke soort vertooning houd.

Tijdens de rustpoos en bij den uitgang werd Koning Albert geestdriftig toegejuicht.

ITALIE.

Belangrijke uitvinding ter voorkoming van treinontriggelingen en botsingen. — Op het traject Rome-Napels heeft men een interessante proef genomen op het gedeelte van de spoorbaan, dat geëlectrifieerd is.

Het geldt hier een nieuwe uitvinding, waardoor het mogelijk zijn zou, alle treinbotsingen en ontsporingen te voorkomen. Door een speciaal toestel wordt de electrische kortsluiting benut, om alle hindernissen, die zich eventueel op de spoorbaan bevinden, tijdig aan te geven.

Het toestel wordt op de locomotief gemonteerd. Ook zou door middel van dit toestel voorkomen kunnen worden, dat de wissels verkeerd worden gesteld.

Door gebruiksgevallen kunnen alle voertuigen, die zich voor een onbewaakten overweg bevinden, tijdig van het naderen van den trein in kennis gesteld worden.

Verder wordt iedere locomotief van een telefoontoestel voorzien, waardoor de machinist tijdig nadere instructies in ontvangst kan nemen.

Men veronderstelt, dat de nieuwe uitvinding zeer veel voor veiligheid van treinen en reizigers zal bijdragen. Metterijd zullen ook andere signalen als schijven, enz. overbodig worden.

De uitvinder is een Napolitaan, ingenieur Matacena, die de uitvinding de vorige week aan den minister voor openbare werken heeft voorgelegd waarna opdracht is gegeven, ze op het traject tusschen Rome en Napels toe te passen.

— De ex-kroonprins van Duitschland wordt te Napels uitgefloten. — Tijdens zijn terugreis uit Egypte naar Duitschland, heeft heeft ex kroonprins Wilhelm drie dagen te Napels doorgebracht in gezelschap van kolonel Rosner.

Hij woonde Maandagavond een vertooning van « Willem Tell » bij in de opera, en werd door de toeschouwers herkend.

Er werd door eenige toeschouwers gefloten.

Stads- & Provincienieuws.

TONGEREN. — Bedevaart naar Bitsingen. — De jaarlijksche Bede aart der Derde Orde van ... aan deelnemen mag, zal plaats hebben op 11 dezer, 2e Zondag van Mei.

De trein naar Bitsingen vertrekt om 12.32 u. Te Bitsingen, rond 2 u. plechtige processie met het Allerheiligste naar de grot, waar Lof met korte aanspraak zal gehouden worden. Processie en Lof gezongen door de « Scola » der Hoofdkerk van Tongeren.

De reis heen en weer kost 4.10 fr.

Kaarten te bekomen in het klooster van het Begijnhof en bij Edm. Noben Groven, Groote Markt.

Let wel op ; de Kaarten op Zondag, 11 Mei, zijn als *week-end* te verkrijgen aan de Statie en kosten 4.60 fr.

Ieder die wil mag deze bedevaart meemaken. Naar wij vernemen, gaat het Jongelingspatronaat alsook de kath. Arbeidersjeugd mee.

En terwijl men gaarne ... hulde brengt aan Christus-koning, ... ter ... vatten ... van ... Koning en zijne H. Moeder ter eere.

Sterfgevallen. — Dinsdag had in O. L. Vrouwe kerk, onder ... de ... plechtige lijkdienst plaats van Mevrouw Maria Alotsvendgenoode van M. ... geboren te Kovingen den ... 1869 en godvruchtig overleden te Tongeren, den 3 Mei 1930.

De overledene was een deugdzame echtgenoote en voorbeeldige moeder, die hare kinderen in eer en deugd heeft grootgebracht. Oprecht en eenvoudig in haren omgang met iedereen telde zij niets dan vrienden.

Aan de naastbestaanden, bieden wij onze oprechte deelneming.

— ✝ — Met diepe ontroering vernamen onze medeburgers het onverwacht afsterven van Mevrouw weduwe Jean Decoure, geboren Jeanne-Lambertine Tollen, godvruchtig overleden den 5 Mei 1930, bediend met de laatste H. H. Sacramenten.

De betreurde overledene was geboren te Borgloon, den 18 December 1862. Zij was steeds een vurige christene, die haar genoegen vond in het gebed en degelijke ... Haar leven was een leven van ... zorg en beweging, en ... wordt ... heengaan zoo diep betreurd.

Aan de geachte familie, door dit afsterven in rouw gedompeld bieden wij ons christelijk rouwbeklag.

Kapel der Eerw. Zusters Clarissen. — Maandag aanstaande 12 Mei, om 9 uren, zal er in de Kapel der Eerw. Zusters Clarissen van Tongeren, een Plechtige Hoogmis worden opgedragen ter gelegenheid der ... eener Koorzuster. Alle vrienden en weldoeners die belang stellen in deze plechtigheid worden er toe uitgenoodigd.

Bond der talrijke gezinnen GEWESTELIJKE AFDEELING TONGEREN. — Zondag 4 Mei, na Hoogmis, vergadering der afdeeling Herderen ; voorzitter ... M. ...

Uit al de deelen van het ... komen ... dringen voor ... 25 Mei ... Wij herinneren dat de ... inschrijvingsprijs op het gezamenlijk ... 1 frank ... vóór 8 Mei moet toekomen en ... op de checkrekening n° 105.257 van den Bond te Tongeren moet gestort worden.

MENGELWERK van « DE POSTRIJDER ». — 19 —

HET VOLK VAN DEN MIST

DOOR

H. RIDERHAGARD.

Nu was, en hierin lag het mirakel dat hen redde, de punt van de speer in eene borst van de helling terecht gekomen en was de stok ervan recht komen staan. Wanneer, bijna onmiddellijk daarop, de beweginglooze lichamen van Leonard en Otter na gerezen te hebben zoolang de kracht der daling hen vooruitdreef volgens de wetten der zwaarte op nieuw begonnen te zakken, had de voorzienigheid gewild dat de twee aan malkaar gebonden lichamen van weerszijden den stok afgleden, zoodat de koord die hen gebonden hield werd tegen gehouden door het diep in de borst gedrongen wapen.

Dit alles besefte Leonard eerst langzamerhand ; ook zag hij dat Juanna ofwel dood, ofwel bewusteloos was.

— Wat gaat ge doen ? riep hij tot Otter, die aan den rand der helling stond, vijftien voet boven hen.

— Trappen in het ijs kappen baas, en u ophalen, antwoordde de dwerg vol gerustheid.

— 't Zal niet gemakkelijk gaan, sprak Leonard ; en als we slippen en de koord breekt...

— Spreekt nu niet van slippen, baas, schreeuwde Otter, terwijl hij met des offeraars zwaar mes in het ijs begon te kappen en wat de koord aangaat, die was sterk genoeg om die vuile krokodil mij door den poel te laten sleuren, zij zal dus ook zoo sterk zijn om niet onder uw beider bewicht te breken. Hadde ik er nu maar een tweede, dan zou de zaak heel eenvoudig zijn.

Woedend ging Otter aan het werk kappend in de harde ijsschaal. Op de borst liggende kon hij vandaar boven twee trappen uithouwen, maar toen deed zich eene bijna onoverkoombare moeilijkheid voor, want hij kon niet kappen in het ijs, zonder iets te hebben om op te steunen

— Wat nu te doen, Otter ? vroeg Leonard.

— Houd u kloek, baas, en geef mij den tijd om na te denken. En de dwerg ging een oogenblik stil neerzitten. Ik heb het gevonden, riep hij ten slotte, en trok zijn geitenvellen mantel uit, die hij in repen sneed, elk twee duim breed en twee en half voet lang. Die einden bond hij allen vast te samen, en er eene bruikbare koord van makend, lang genoeg om te reiken tot daar waar Leonard en Juanna hingen aan de sterke hecht der speer.

Nu nam hij den knuppel, die hem reeds zoo goeden dienst had bewezen, plantte hem zoo stevig mogelijk in den grond aan den rand der ijsbaan en maakte er de geitenvellen koord aan vast,

— Nu, baas, zegde hij, is het allemaal goed ; nu koom ik beneden werken.

En zonder meer woorden liet hij zich naar beneden zakken, tot hij naast hen hing.

— Is de Herderin dood ? vroeg de dwerg, ziende naar Juanna's bleek gelaat en gesloten oogen ; of slaapt zij enkel ?

— Ik geloof dat ze maar in bezwijming ligt, antwoordde Leonard, doch in 's Hemelsnaam, Otter spoed u, want ik lig hier te bevriezen op het ijs. Wat is uw plan ?

— Ziehier baas, ik ga om u midden een einde binden van de koord in geitenvel, welke ik gemaakt heb, daar af maak ik de koord los die u en de herderin aan malkaar bindt en haal mij dan terug op naar omhoog. Eens daar gekomen haal ik de koord op, die de Herderin nog omknelt houdt en waarvan ik het eind mee naar boven heb genomen. Eens dat zij boven is, moet gij volgen.

— Doe wat ge kunt, Otter ; 't is gewaagd, maar anders valt er niets te doen.

Hierop, met eene hand zich vastboudende, begon Otter onder Leonards arm het einde der door hem vervaardigde koord in geitenvel te binden, waarbij zijn baas hem zooveel hielp als mogelijk was; daarna deed hij Leonard met de eene hand den stok van de in de ijsbaan gegroefde speer vastgrijpen en met de andere Juanna ondersteunen, terwijl hij de koord om Leonards midden losmaakte.

Het was een hachelijk oogenblik, het moeilijkste en gevaarlijkste deel der taak, want Leonard, met zijn eigen gewicht en met dit van Juanna aan de speer hangende, deed deze buigen onder de zwaarte. Aan de door Otter aangeboden koord van geitenvel dorst hij niet te veel gewicht doen hangen, te meer daar de dwerg zich daar zelf aan moest omhoog werken over het ijs, met de andere koord tusschen de tanden. Uitgeput en bevrozen als hij was, scheen het hem uren te duren eer Otter bovengekomen was, doch ijziger dan de kou nog werkte de angst, dat Otters touw zou breken en zij alle drie naar beneden zouden rijzen, waar zij, op geen dertig voet van de redding, ellendig en spoedig moesten omkomen.

Eindelijk was Otter boven en riep hem toe Juanna los te laten, wat hij seffens deed ; de dwerg in de sneeuw gezeten, met de voeten tegen den rand der ijshelling, begon nu uit al zijne macht te trekken en haar op te halen. Alhoewel Otter zeer sterk was, had hij al zijne macht noodig en hadde Juanna op iets anders gelegen dan ijs, het zou in 't geheel niet gegaan zijn ; ten slotte gelukte hij er echter in en, met een zucht van verlichting zag Leonard haar eindelijk veilig uitgestrekt in de sneeuw.

Op staanden voet maakte Otter de koord van Juanna's midden los en wierp een eind ervan met lossen knoop terug naar omlaag Leonard bond zich dien lossen knoop onder de armen en, de speer uittrekkende uit de reet waarin zij was vastgeraakt, begon hij de beklimming. Zijne eerste beweging ontrukte hem eenen uitroep van pijn en, geen wonder, want het bloed uit de wonden, veroorzaakt door het schuiven over het ijsvlak, toen zij van den steen waren geslingerd, was vastgevrozen aan de helling, zijne ledematen hechtende aan het ijs, waarvan hij zich enkel met pijn losmaakte.

De pijn, alhoewel scherp, deed hem goed, want zij wekte zijne ingesluimerde levensgeesten op en stelde hem in staat met al zijne kracht aan de koord in geitenvel zich op te halen, terwijl Otter trok aan diegene welke hem over de schouders geworpen was.

'tWas gelukkig voor hem, dat Otter de voorzorg had genomen die tweede koord af te werpen, want op dit oogenblik schoot de knuppel, die in den bevrozen grond geen sterken steun had, los en gleed langs Leonard in het voorbijgaan rake de en de samengebonden stukken geitenvel meenemend. Daarenboven liet de dwerg een luiden kreeten hoog voorover alsof hij ging vallen. Doch, met eene bovenmenschelijke krachtinspanning richtte hij zich terug op en hield de koord vast in de hand, terwijl Leonard, er aanhangende, over de ijsbaan over en weer schoof als de slinger eener penduul.

Toen volgden de ijzingwekkendste oogenblikken van dien strijd tegen al de hinderpalen der woeste natuur. De dwerg hield daarbij en goed vast en Leonard, niet langer slingerend, lag stil op het ijs, handen en voeten uitgestrekt.

— Baas, riep Otter, opgepast en moed geschept ; als ik trek begin u dan omhoog te werken.

(Wordt vervolgd).